

Увечері проходжу по майданах...

Микола Хвильовий

Увечері проходжу по майданах
і гамір залишаю позаді.
І слухаю (за містом, на горі),
як шелестить трава
і коні хвиль басують
на заводях ріки
мовчазної.
І от —
тривога, коні, зойк
чайний,
і бунтом пахне баговиння.
У золотих обіймах сонця
я бачу марево примар.
А там, за хуторами,
вітри і гони
(бій! тромбони!),
гудуть тривожно телефони
і серце так холоне...
Й курить, і гонить
в безвість...
...Увечері я чую,
як шелестить
трава.